

[Krag.]

tvinger. Det er en logisk, økonomisk Politik, det er den, vi saa kraftigt, som vi kan, henstiller til den højtærede Regering at føre.

Sluttelig blot dette: Man spørger jo naturligt ikke dem, der skal betale Gildet — deres Svar vil vel i Almindelighed ogsaa være givet —, men hvad om man ved denne Lejlighed spurgte dem, der skal modtage? Hvad siger Landbruget til denne Plan? Landbruget har jo landsomfattende Organisationer, lad os høre dem for at faa at vide, om Landbruget ønsker et direkte Tilskud, saa længe dets Indtjeningsmuligheder ikke er øget, saaledes som det lader sig gøre, eller om Erhvervet ikke gør det. Derfor siger jeg: Spørg, saa faar man Svar, og derefter handler vi.

Christmas Møller: I Tilslutning til de Bemærkninger, mine Partifæller, de ærede Medlemmer Hr. Pürschel og Hr. Kristen Amby, har gjort, vil jeg gerne over for den Bemærkning, den højtærede Statsminister fremsatte, sige, at det, det i denne Sag efter min Opfattelse kommer an paa, er, om Regeringen vil afgive en Erklæring om, at den ikke paa samme Maade som i 1933 vil benytte Kronesænkningen politisk og gøre det i en saadan Form, at Regeringen, om jeg saa maa sige, sætter sit Liv politisk ind herpaa. At Regeringen ikke „omgaas med Planer“ og alt lignende, har i denne Forbindelse ingen som helst Interesse.

Jeg vil gerne i Tilslutning hertil sige til den højtærede Handelsminister, at han og jeg har jo nogle Gange diskuteret dette Spørgsmaal, men der er det triste ved den højtærede Handelsminister, at han bliver aldrig klogere, heller ikke i denne Sag, for den højtærede Handelsminister benytter altid som Hovedargument Sommeren 1932, hvor Handelsministeren ved, at der blev sluttet en bestemt Aftale mellem fire Partier, og Handelsministeren ved, at han brød denne Aftale, og at det aldeles ikke var det ærede Medlem Hr. Krag og mit Samvirke i 1932, som bevirkede, at Handelsministeren hen paa Sommeren eller Efter sommeren 1932 handlede anderledes. Nej, det var det sig nærmende Landstingsvalg. Vi havde ikke den fjerneste Indflydelse, jeg havde det i hvert Fald ikke, og jeg tror ikke, det ærede Medlem Hr. Krag vil sige,

at han havde det, paa, at Afleveringspligten blev ophævet i Slutningen af August.

Nej, vi skulde have Landstingsvalg den 6. September, og saa blev Afleveringspligten ophævet, og saa blev Kursen nedsat. Da vi skulde have Landstingsvalg, kunde Handelsministeren af fuldkommen egen fri Drift opfylde den Aftale, som var indgaaet. Dette er Forholdet!

Den højtærede Handelsminister ved ogsaa særdeles vel, at jeg aldrig har sagt andet, end at jeg har vedgaaet Standpunktet med Hensyn til en Shilling-Krone. Men dette kan aldeles ikke sammenlignes med højtidelige Løfter, afgivet lige inden en Valgdag og af Statsministeren, som jo har vist sin Interesse for denne Sag her under Forhandlingerne, afgivet den 15. November for 2½ Maaned efter at blive fuldkommen brudt!

Derfor vil jeg sige til den højtærede Handelsminister — selv om jeg er bange for, at det er spildte Ord paa Ballelars, som jeg nu er kommet med, for jeg er kommet med dem saa mange Gange over for ham —, at han vil ikke kunne rokke en eneste Tøddel i den Fremstilling, jeg har givet her, ligesom man jo ikke kan være i Tvivl om, at Forholdet er dette, at den Aftale, der var mellem Nationalbanken og Ministeren, var klar og tydelig, saaledes som jeg for mit Vedkommende . . . (Formanden ser paa Kontroluret) . . . jeg er ikke færdig endnu, jeg følger det ogsaa, højtærede Formand — at den var ganske klar og tydelig.

Til den højtærede Indenrigsminister skal jeg kun sige, at jeg ved ikke af, at det er noget Slagord, Talen om Socialisering. Den højtærede Indenrigsminister beskæftigede sig aabenbart i høj Grad med Gaarsdagens Begivenheder, hvor han jo i Sandhed bevægede sig paa Agitationens og Slagordets Omraade. Jeg synes ikke, den højtærede Minister skulde minde om, hvor uheldigt det gik ham i Gaar, men der er Grund for mig til at sige til den højtærede Indenrigsminister om hele denne Politik, at paa de ene Omraade søger man nu at agitere, saaledes som man saa det i Gaar, paa det andet Omraade foreslaar man i Dag en Beskættning, som i overmaade stor Udstrækning ogsaa vil ramme den lille Sparer og den økonomisk set nogenlunde svagt stillede.

Jeg tror ikke, at denne Politik vil